

- [PRAWA WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW](#)
- [OBOWIĄZKI WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW](#)
- [ZASADY WĘDKOWANIA](#)
- [ŁOWIENIE RYB SPOKOJNEGO ŻERU](#)
- [ŁOWIENIE RYB DRAPIEŻNYCH](#)
- [ŁOWIENIE RYB ŁOSOSIOWATYCH I LIPIENI](#)
- [ŁOWIENIE RYB POD LODEM](#)
- [OCHRONA RYB](#)
- [UPRAWNIENIA KONTROLNE I ODPOWIEDZIALNOŚĆ WĘDKUJĄCEGO](#)
- [USTALENIA KOŃCOWE](#)

PRAWA WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW

1. Każdy wędkarz zarówno członek PZW, jak i osoba niezrzeszona - obywatel polski oraz cudzoziemiec, posiadający kartę wędkarską, po opłaceniu stosownych składek, ma prawo do wędkowania w wodach użytkowanych przez PZW, zgodnie z zasadami ujętymi w niniejszym Regulaminie.

2. Kartę wędkarską może otrzymać osoba, która ukończyła 14 lat i spełnia wymogi ustawy o rybactwie śródlądowym.

3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do 14 lat oraz cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce.

4. Prawo do samodzielnego wędkowania ma wędkarz, który ukończył 14 lat, z tym, że młodzieży do 16 lat nie zezwala się na wędkowanie w porze nocnej bez opieki osoby pełnoletniej.

5. Członek PZW do 14 lat może wędkować w ramach własnego łowiska, zgodnie z limitem ilościowym i wagowym, wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej uprawnienia do wędkowania.

6. W ramach uprawnień i dziennego limitu połowu ryb swojego opiekuna członek uczestnik do 14 lat może łowić metodą spinningową lub muchową. Przekazanie uprawnień wyklucza wędkowanie opiekuna.

7. W ramach stanowiska i dziennego limitu połowu ryb swojego opiekuna, mogą wędkować dwie osoby w wieku do 14 lat, każda na jedną wędkę. Młodzież ta ma prawo łowić wyłącznie

ryby spokojnego żeru. Udostępnienie stanowiska i limitu dwóm osobom wyklucza wędkowanie opiekuna.

8. Dopuszcza się wędkowanie grup młodzieży zorganizowanej. Każdy członek grupy ma prawo łowić wyłącznie ryby spokojnego żeru, z zachowaniem uprawnień do własnego stanowiska i dziennego limitu połowu przysługującego członkowi PZW.

9. Posiadaczowi odznaki "Wzorowy Wędkarz PZW - Członek Uczestnik", który nie ukończył 14 lat przysługują uprawnienia do wędkowania na równi z członkiem PZW, z zastrzeżeniem pkt. 5.

10. Wędkarz ma prawo do swobodnego dostępu do wody, a także do przybijania i cumowania do brzegu sprzętu pływającego, jeśli lokalne przepisy wydane przez uprawniony organ nie stanowią inaczej.

11. Członek PZW może współmałżonkowi posiadającemu kartę wędkarską udostępnić jedną ze swoich wędek do wędkowania w granicach przysługującego mu stanowiska i limitu połowu, bez konieczności uiszczania przez współmałżonka składki członkowskiej oraz składki na ochronę i zagospodarowanie wód. Powyższe ma wyłącznie zastosowanie przy wędkowaniu dopuszczającym łowienie na dwie wędkę.

OBOWIĄZKI WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW

1. W czasie wędkowania wędkarz musi mieć przy sobie: kartę wędkarską, legitymację PZW z potwierdzeniem uiszczenia należnych składek lub ważne zezwolenie uprawniające do wędkowania na danym łowisku.

2. Przed przystąpieniem do wędkowania każdy wędkarz zobowiązany jest do ustalenia do kogo należy wybrane przez niego łowisko i czy nie obowiązują na nim specjalne ograniczenia, inne niż zawarte w niniejszym Regulaminie.

3. Przy wyborze i zajmowaniu miejsca na łowisku pierwszeństwo ma ten wędkarz, który przybył na nie wcześniej. Przy zajmowaniu stanowisk wędkujący powinni zachować między sobą odpowiednie odstępy, określone w dalszej części Regulaminu. Odstępy te mogą być zmniejszone tylko za zgodą wędkarza, który wcześniej zajął dane stanowisko.

4. W czasie wędkowania wędkę muszą być pod stałym nadzorem ich właściciela. Przed opuszczeniem stanowiska wędkę należy wyjąć z wody.

5. Wędkarz zobowiązany jest posiadać przyrząd do wyjmowania haczyków z pyszczków ryb. Ryby z haczyka należy uwalniać z zachowaniem maksymalnej ostrożności.

6. Bez względu na stan, jaki zastał przed rozpoczęciem połowu, wędkarz zobowiązany jest utrzymać w czystości stanowisko wędkarskie w promieniu minimum 10 m.

7. Obowiązkiem wędkarza jest opuszczenie łowiska, jeśli rozgrywane mają być na nim zawody sportowe. Organizator zawodów musi posiadać pisemne zezwolenie uprawnionego do gospodarowania na tym łowisku.

8. W przypadku zauważenia zanieczyszczenia wody lub jego skutków, jak np. śnięte ryby, zmiana koloru wody, plamy olejowe, nienaturalny zapach, wędkarz ma obowiązek natychmiast

zawiadomić o tym zarząd najbliższego koła lub okręgu PZW, policję albo najbliższy organ administracji państwowej.

9. Jeżeli wędkarz złowi rybę oznakowaną i zabiera ją, ma obowiązek przesłać do zarządu okręgu PZW, na którego terenie została ona złowiona, znaczek i kilka łusek wyjętych powyżej linii bocznej ryby, podając równocześnie jej gatunek, długość i ciężar oraz miejsce, datę i godzinę połowu.

ZASADY WĘDKOWANIA

1. Wędka

Wędka składa się z wędziska o długości co najmniej 30 cm, do którego przymocowana jest linka zakończona haczykiem albo sztuczną przynętą wyposażoną najwyżej w trzy haczyki bądź zakończona dwoma sztucznymi muchami. Haczyk nie może mieć więcej niż trzy ostrza, które nie wykraczają poza obwód koła o średnicy 30 mm.

2. Przynęty

a) Jako przynęty mogą być stosowane: przynęty naturalne: zwierzęce i roślinne, przynęty sztuczne.

b) Zabrania się stosowania jako przynęt (zanęt) zwierząt i roślin chronionych oraz ikry rybiej.

c) Przynęty naturalne zwierzęce to organizmy żywe lub martwe, a także ich części. W przypadku stosowania jako przynęt żywych lub martwych ryb mogą być użyte tylko ryby wymiarowe i ryby, które nie są objęte wymiarem ochronnym.

d) Przynęty naturalne roślinne to rośliny, ich części oraz przetwory z nich (np. ciasta i pasty). Do przynęt tych umownie zalicza się też sery.

e) Przynęty sztuczne to grupa przynęt wykonanych z różnych materiałów naturalnych lub sztucznych. Przynęty te mogą być uzbrojone najwyżej w trzy haczyki o rozstawie ostrzy nie większym niż szerokość przynęty sztucznej (z tolerancją do 2 mm).

f) Sztuczne muchy to grupa przynęt sztucznych wykonanych na haczyku z jednym lub dwoma ostrzami, z dowolnej kombinacji co najmniej dwóch materiałów.

3. Wędkowanie

a) W wodach użytkowanych przez PZW wędkarz może łowić z brzegu przez całą dobę z wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia (wymienionych w odrębnym informatorze PZW), gdzie wolno wędkować tylko w porze dziennej, tj. od świtu do zmierzchu (1 godz. przed wschodem słońca i 1 godz. po zachodzie słońca).

b) Nie wolno łowić ryb w ustalonych dla nich okresach i miejscach ochronnych, takich jak: tarliska, zimowiska, mateczniki oraz w obrębach ochronnych i hodowlanych, przechowywać i zabierać ryb poniżej ich wymiaru ochronnego.

c) Wędkarz ma obowiązek przestrzegania limitów dziennych połowów.

d) Ponadto wędkarzowi nie wolno:

- 1) sprzedawać złowionych ryb,
 - 2) rozdawać złowionych ryb na terenie łowiska,
 - 3) łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od: jazów, śluz, tam, zapór, przepławek oraz innych urządzeń służących do piętrzenia wody. Zakaz ten nie dotyczy budowli hydrotechnicznych służących regulacji brzegów lub dna, np. ostrogi, opaski,
 - 4) łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych i oznakowanych sieci i innych rybackich narzędzi połowu,
 - 5) łowić ryb przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem,
 - 6) łowić metodą tzw. "szarpaka",
 - 7) budować pomostów i stanowisk wędkarskich bez zgody użytkownika wody,
 - 8) posługiwać się sprzętem pływającym niezarejestrowanym i nieoznakowanym zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - 9) łowić ryb ze sprzętu pływającego w porze nocnej / od zmierzchu świtu / w jeziorach i zbiornikach zaporowych, z wyjątkiem okresu od 1 czerwca do 30 września,
 - 10) stosować sztucznego światła, służącego lokalizowaniu bądź zwabianiu ryb na stanowisko,
 - 11) kotwiczyć łodzi na oznakowanych torach żeglugi wodnej,
 - 12) wędkować z mostów,
 - 13) obcinać głów rybom przed zakończeniem wędkowania.
4. Złowione ryby można przechowywać w stanie żywym wyłącznie w siatkach wykonanych z miękkich nici rozpiętych na sztywnych obręczach. Każdy wędkarz musi przechowywać osobno złowione przez siebie ryby, z tym że zabrania się przechowywania żywych ryb dłużej niż 24 godz.
5. Złowione ryby niewymiarowe lub będące pod ochroną muszą być bezwzględnie z ostrożnością wypuszczone do wody, nawet gdy ich stan wskazuje na niewielkie szanse przeżycia.
6. Złowione ryby nieprawidłowo, tzn. zahaczone poza obrębem głowy lub złowione na pętlę linki należy również wypuścić.
7. W czasie połowu ryb na przynęty naturalne zabrania się równoczesnego łowienia metodami spinningową lub muchową.

ŁOWIENIE RYB SPOKOJNEGO ŻERU

1. Ryby spokojnego żeru na przynęty naturalne można równocześnie łowić na dwie wędkę. Zaleca się stosowanie obciążen zestawów wykonanych z materiałów nietoksycznych.
2. Użytkownik wody może określić dopuszczalną ilość zanęt w danym łowisku.
3. Wędkarz łowiący ryby na przynęty naturalne, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:
 - a) łowiąc z brzegu - 10 m
 - b) przy łowieniu z łodzi - 25 m

ŁOWIENIE RYB DRAPIEŻNYCH

1. Ryby drapieżne na przynęty naturalne można równocześnie łowić na dwie wędki.
2. Łowiąc ryby metodą spinningową i trollingową wolno używać jednej wędki uzbrojonej w jedną przynętę sztuczną.
3. Łowiąc ryby drapieżne na przynęty sztuczne lub sztuczną muchę obowiązuje zachowanie następujących odległości pomiędzy wędkującymi:
 - a) łowiąc z brzegu - 30 m
 - b) przy łowieniu z łodzi i brodzień - 50 m
4. Do połowu ryb na przynętę można używać siatki o powierzchni nie większej niż 1 m kw. Oczka siatki nie mogą być mniejsze niż 5 mm x 5 mm.

ŁOWIENIE RYB ŁOSOSIOWATYCH I LIPIENI

1. Ryby łososiowate i lipienie mogą być łowione wyłącznie na przynęty sztuczne.
2. Ryby łososiowate i lipienie złowione w wodach PZW na przynętę naturalną muszą być bezwzględnie wypuszczane do wody. Zasada ta odnosi się również do ryb złowionych w wodach nizinnych.
3. Przy łowieniu ryb łososiowatych metodą spinningową i trollingową obowiązują te same zasady, jak przy łowieniu ryb drapieżnych.
4. Przy łowieniu metodą muchową obowiązkiem wędkarza jest przestrzeganie następujących zasad:
 - a) wędka stosowana w metodzie muchowej musi być wyposażona w sznur muchowy i kołowrotek o szpuli ruchomej. Żyłkę wolno stosować wyłącznie do wiązania przyponów, których długość nie może przekroczyć dwukrotnej długości używanego wędziska,
 - b) nie wolno stosować więcej niż dwóch sztucznych much na jednej wędce,
 - c) nie wolno stosować dodatkowego zewnętrznego obciążenia linki lub przyponu. Dopuszczalne jest stosowanie tzw. lead core,
 - d) w wodach krainy ryb łososiowatych i lipienia, w których dopuszcza się łowienie na przynęty roślinne wolno obciążać wyłącznie zestaw z przynętą roślinną. Zabrania się dodatkowego uzbrajania takich zestawów sztuczną muchą,
 - e) przy łowieniu w wodach ryb łososiowatych i lipienia wolno posługiwać się tylko jedną wędką,
 - f) złowione ryby łososiowate i lipienie przeznaczone do zabrania należy uśmiercić

natychmiast po złowieniu,

g) przy łowieniu ryb łososiowatych i lipieni w wodach udostępnionych tylko do łowienia na sztuczną muchę, zakazuje się stosowania kuli wodnej, a także innych zastępujących ją przedmiotów (np. szaławik).

ŁOWIENIE RYB POD LODEM

1. Wędkarz łowiący ryby pod lodem może używać tylko jednej wędki.
2. Jako przynęty nie wolno stosować żywej i martwej ryby.
3. Łowiąc ryby pod lodem należy wykonywać otwory o średnicy nie większej niż 20 cm. Między otworami należy zachować odległość nie mniejszą niż 1 m.
4. Wędkujący na lodzie powinni zachować pomiędzy sobą odległości co najmniej 10 m.
5. Zabrania się łowienia ryb pod lodem w porze nocnej, tj. od zmierzchu do świtu.
6. Ryby złowione pod lodem przeznaczone do zabrania muszą być uśmiercone bezpośrednio po złowieniu.

OCHRONA RYB

1. Wymiar ochronny ryby stanowi długość od początku głowy do najdalszego krańca płetwy ogonowej.
2. Obowiązują następujące wymiary ochronne ryb:
 - boleń do 40 cm
 - brzanka do 20 cm
 - brzana do 40 cm
 - certa do 30 cm
 - głowacica do 70 cm
 - jaź do 25 cm
 - jelec do 15 cm
 - karp do 30 cm
 - kleń do 25 cm
 - lin do 25 cm
 - lipień do 30 cm
 - łosoś do 50 cm - w ujściach rzek do Morza Bałtyckiego oraz rzekach Drwęca, Drawa i Wisła od Włocławka do ujścia. W pozostałych wodach połów łososa jest zabroniony.
 - pstrąg potokowy:
 - a) w rzece Wiśle i jej dopływach do ujścia rzeki San i w dopływach rzeki Odry do ujścia

rzeki Bystrzycy do 25 cm

b) w pozostałych wodach do 30 cm

- rozpiór do 25 cm
- sandacz do 45 cm
- sieja do 35 cm
- sielawa do 18 cm
- sum do 70 cm
- szczupak do 45 cm
- świnka do 25 cm
- troć do 40 cm
- troć jeziorowa do 50 cm
- węgorz do 45 cm
- wzdręga do 15 cm.

3. Ustala się następujące okresy ochronne ryb:

- brzana - od 1 stycznia do 30 czerwca

- certa:

a) w rzekach Odrze i Wiśle - od 1 stycznia do 31 maja

b) w pozostałych rzekach - od 1 stycznia do 30 czerwca

- głowacica - od 1 marca do 31 maja

- lipień - od 1 marca do 31 maja

- łosoś - od 1 października do 31 grudnia

- pstrąg potokowy:

a) w rzece Wiśle i jej dopływach do ujścia rzeki San oraz w dopływach rzeki Odry do ujścia rzeki Bystrzycy - od 1 września do 31 stycznia

b) w pozostałych wodach - od 1 września do 31 grudnia

- miętus - od 1 grudnia do końca lutego

- peluga - od 15 października do 31 grudnia

- sieja - od 15 października do 31 grudnia

- sielawa - od 15 października do 31 grudnia

- sandacz - od 1 marca do 31 maja

- sum :

a) w rzece Odrze - od 1 stycznia do 31 maja

b) w pozostałych wodach - od 1 listopada do 30 czerwca

- szczupak - od 1 marca do 30 kwietnia, z wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia

(wymienionych w odrębnym informatorze PZW).

- troć :

a) w rzece Wiśle i jej dopływach powyżej zapory na rzece Wiśle we Włocławku - w ciągu całego roku

b) w przyujściowym odcinku rzeki Wisły (od 935 do 940 km) - od 1 lipca do 31 sierpnia i od 1 grudnia do 15 stycznia, a w pozostałym okresie w piątki, soboty i niedziele

c) w pozostałych rzekach od 1 października do 31 grudnia

- troć jeziorowa - od 1 września do 31 stycznia ponadto:

- leszcz - od 10 kwietnia do 20 czerwca w jeziorze Drużno i wodach łączących to jezioro z Zalewem Wiślanym.

4. Jeżeli pierwszy lub ostatni dzień okresu ochronnego dla określonego gatunku ryb przypada w dzień ustawowo wolny od pracy okres ochronny ulega skróceniu o ten dzień.

5. Zakazowi połowów wędkarskich podlegają następujące gatunki ryb prawnie chronionych: alosa, babka mała, babka piaskowa, ciosa, dennik, głowacz pręgopłetwy, iglicznia, jesiotr zachodni, kiełb białopłetwy, kiełb Kesslera, koza, koza złotawa, kur rogacz, łosoś (poza obszarem Morza Bałtyckiego, wód przymorskich, ujść rzecznych do Morza Bałtyckiego oraz rzek: Drwęcy, Drawy i Wisły od Włocławka do ujścia) parposz, piekielnica, piskorz, pocierniec, różanka, strzeble - wszystkie gatunki, śliz.

6. Rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem matorskiego połowu.

7. Wprowadza się następujące limity ilościowe ryb do zabrania z łowiska:

7.1. W ciągu tygodnia: głowacica - 1 szt.

7.2. W ciągu doby:

- sum - 1 szt.

- troć jeziorowa, troć i łosoś (łącznie) - 2 szt.

- boleń, karp, lipień, pstrąg potokowy, amur biały, sandacz, szczupak, brzana (łącznie) - 3 szt.

- pstrąg tęczy i pstrąg źródlany (łącznie) - 4 szt.

- sieja, węgorz, lin (łącznie) - 4 szt.

- świnka, certa (łącznie) - 5 szt.

- jaź, kleń (łącznie) - 10 szt.

- leszcz - 10 szt.

Łączna ilość złowionych i zabranych z łowiska ryb wymienionych gatunków nie może przekroczyć 10 szt. w ciągu doby. Nie obowiązuje limit ilościowy szczupaka łowionego w wodach krainy ryb łososiowatych i lipienia.

8. Dopuszcza się zabranie z łowiska ryb innych gatunków nie wymienionych wyżej, w ilościach nie przekraczających 5 kg w ciągu doby.

9. Limity nie dotyczą krąpia.

10. Łowienie ryb podczas zawodów wędkarskich regulują odrębne przepisy zawarte w "Zasadach Organizacji Sportu Wędkarskiego".

UPRAWNIENIA KONTROLNE I ODPOWIEDZIALNOŚĆ WĘDKUJĄCEGO

1. Wędkarz łowiący ryby ma bezwzględny obowiązek poddać się kontroli prowadzonej przez :

- a) Państwową Straż Rybacką,
- b) Policję,
- c) Społeczną Straż Rybacką PZW,
- d) Straż Ochrony Mienia PZW,
- e) Straż Ochrony Przyrody,
- f) Państwową Straż Łowiecką,
- g) Straż Leśną,
- h) Straż Parków Narodowych i Krajobrazowych.

2. Na żądanie kontrolujących wędkarz ma obowiązek: okazać dokumenty, sprzęt wędkarski, złowione ryby i przynęty.
3. Naruszenie niniejszego Regulaminu przez wędkarza pociąga za sobą konsekwencje wynikające z ustawy o rybactwie śródlądowym i Statutu PZW.
4. Osobie niezrzeszonej w PZW, uprawniony do kontroli może, w zależności od wykroczenia, zwrócić uwagę z wpisaniem jej do zezwolenia lub zezwolenie zatrzymać i niezwłocznie przekazać je wystawcy.

USTALENIA KOŃCOWE

1. W sprawach nieuregulowanych niniejszym Regulaminem mają zastosowanie przepisy :
Ustawy z dnia 24 października 1974 r.
Prawo Wodne (Dz. U. Nr 38/74 poz. 230),
Ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska
(Dz. U. Nr 3/80 poz. 6),
Ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21/85 poz. 91 z późniejszymi zmianami),
Ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20/89 poz. 104 z późniejszymi zmianami),
Ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101/91 poz. 444 z późniejszymi zmianami),
Ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114/91 poz. 492),
Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111/97 poz.724),
Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 6 stycznia 1995 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Nr 13/95 poz. 61),
Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 6 kwietnia 1995 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. Nr 41/95 poz. 214),
Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 26 maja 1997 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 60/97 poz. 372),
Statutu Polskiego Związku Wędkarskiego,
2. Traci moc Regulamin Amatorskiego Połowu Ryb z dnia 28 października 1989 r. ze zmianami i uzupełnieniami wniesionymi w dniu 28 marca 1992 r.
3. Regulamin niniejszy zatwierdzony uchwałą ZG PZW Nr 1 z dnia 13 grudnia 1997 r. wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.